

Arrest

nr. 217 374 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 9 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE BLOCK *loco* advocaat P. DE BLOCK en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Oekraïense nationaliteit. U werd geboren op 17 april 2000 in de stad Soemy, oblast Soemy in Oekraïne. Uw ouders scheidden toen u ongeveer een jaar oud was. Uw moeder kreeg een vijftal jaar geleden met haar nieuwe partner een kind, uw halfzusje P.. Uw vader trok naar België en vroeg er asiel aan, maar dat werd geweigerd. Sedert 2013 kreeg hij een relatie met een Britse vrouw en in 2014 trok hij naar Groot-Brittannië. Hij werd daar weggestuurd maar verblijft sedert april opnieuw in Groot-Brittannië en zou er een verblijfsvergunning voor twee jaar gekregen hebben.

Zelf ging u naar school in Soemy. U voltooide uw secundair onderwijs en een opleiding tot metser en lasser aan de beroepsschool. U had een bijverdienste bij een begrafenisondernemer sedert uw veertiende.

Sedert het uitbreken van het Oekraïens-Russische conflict merkte u de laatste tijd dat uw regio, Soemskaya Oblast, versterkt wordt en voorbereid wordt op militaire actie. U vreest opgeroepen te worden bij een nieuwe mobilisatiegolf voor het Oekraïense leger en besloot daarom het land te verlaten.

U vertrok uit Oekraïne op 23 december 2018 met het vliegtuig en kwam dezelfde dag in België aan. U werd vastgehouden en teruggedreven aan de grens, en vroeg de volgende dag, op 24 december 2018, asiel aan vooraleer u aan boord ging van uw vlucht terug naar Kiev.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, Oekraïens paspoort, uittreksel van uw Oekraïens paspoort en uw schooldiploma's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat er elementen zijn (zie verder) die erop wijzen dat de indiening van het verzoek er alleen was om een terugdrijving of een verwijdering te verijdelen en dit verzoek bovendien laattijdig was zonder gegronde reden na een onrechtmatige binnenkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Oekraïne een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest in Oekraïne opgeroepen te worden in het kader van de mobilisatie, waarbij u naar conflictgebied zou kunnen worden uitgezonden (CGVS p. 11, 15). Uw vrees blijkt echter ongegrond.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd (Ukraine – Service militaire, service alternatif. Situation actuelle) blijkt dat de legerdienst geldt voor Oekraïense burgers van 20 tot 26 jaar. Bijgevolg geldt de verplichte legerdienst wegens uw leeftijd nog niet voor u. De vrees die u in dit verband uit, kan bijgevolg niet als actueel en gegrond worden beschouwd.

Aangezien blijkt dat u nog niet onderworpen bent aan de militaire dienstplicht en bijgevolg niet als reservist geregistreerd werd, komt u ook niet in aanmerking voor mobilisatie, nu uit informatie blijkt (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) dat enkel mannen onderworpen aan de dienstplicht in aanmerking komen voor mobilisatie. Daarenboven dient beklemtoond dat uit uw verklaringen blijkt dat u zelf tot nog toe geen enkele oproeping op uw eigen naam ontving om zich aan te bieden in het kader van de mobilisatie (CGVS p. 9). De vrees die u in dit verband uit, is dan ook uiterst voorbarig en ongefundeerd.

In het kader van uw vrees opgeroepen te worden bij een mobilisatie kan ook het volgende worden opgemerkt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (COI Focus. UKRAINE. Etat du conflit armé dans l'Est après les accords de Minsk II. Cedoca. 20 mai 2016), blijkt dat de aard en de intensiteit van het conflict in het oosten van Oekraïne sterk is geëvolueerd sinds het uitbreken van de vijandelijkheden in het voorjaar van 2014. Het op 12 februari 2015 afgesloten vredesakkoord van Minsk (Minsk II) voorzag een compleet staakt-hetvuren vanaf 15 februari 2016, met een terugtrekking van de zware wapens langs beide kanten en de creatie van een bufferzone. Sinds eind 2015, begin 2016 hebben de Minsk-akkoorden volgens verschillende bronnen geleid tot een significante vermindering van de vijandigheden in Oost-Oekraïne. Hoewel er sporadisch nog incidenten voorvallen, blijven die geïsoleerd en lokaal en kan er in het algemeen gesproken worden van een belangrijke desescalatie van het conflict. Deze veranderde context heeft volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt ook een weerslag op het beleid van de Oekraïense regering ten aanzien de (gedeeltelijke) mobilisatie van reservisten ter versterking van de Oekraïense strijdkrachten (COI Focus. UKRAINE. Les campagnes de mobilisation. 4 avril 2018). Sinds het begin van het conflict in 2014 tot medio 2015 werden zes rondes van mobilisatie gehouden. De laatste mobilisatieronde werd afgesloten in augustus 2015. In maart 2016 werd begonnen met de demobilisatie van de rekruten van de vierde ronde. Wat betreft een mogelijke nieuwe, zevende mobilisatieronde verklaarde de Oekraïense president Poroshenko op 16 april 2016 dat, indien er sprake zou zijn van een bijkomende

mobilisatieronde, dit beperkt zou blijven tot één ronde in 2016. Hoewel militaire bronnen op 18 april 2016 aangaven dat een nieuwe mobilisatieronde van zo'n 5.000 à 10.000 reservisten "wordt voorbereid", kondigde president Poroshenko op 24 april 2016 aan dat een nieuwe mobilisatie voor onbepaalde tijd "uitgesteld" wordt. Dit voornamelijk omwille van een aanzienlijke verhoging van het aantal personen dat zich als vrijwilliger voor de strijdkrachten opgeeft. Sinds het begin van dit jaar zouden 20.000 personen zich, aangetrokken door hogere salarissen, hebben aangemeld voor het leger. Poroshenko verwees hierbij naar de voordelen van het gebruik van contractsoldaten. De Oekraïense autoriteiten hebben ook meermaals de wens uitgedrukt om het leger te professionaliseren en mobilisatie louter als "reserve" te gebruiken in geval van nood. Begin augustus 2016 kondigde de Oekraïense staf aan dat hij "afziet van de volgende mobilisatie". Gelet op deze vaststellingen – de belangrijke de-escalatie van het conflict in Oost-Oekraïne, de veranderende houding van de Oekraïne overheid tegenover mobilisatie en de professionalisering van het Oekraïense leger – meent het Commissariaat-generaal dat u niet kunt aantonen dat er een actueel een reële, aanwijsbare kans is dat u bij terugkeer naar Oekraïne effectief zult worden gemobiliseerd om te worden ingezet in het conflict in het oosten van het land.

Volledigheidshalve kan betreffende de redenen waarom u niet naar het leger wilt, namelijk gewetensbezwaren, nog het volgende worden opgemerkt. U verklaart dat u niemand wil doden en zelf niet gedood wil worden, omdat dat niet strookt met uw overtuigingen. Wanneer u bevraagd werd over die overtuigingen, kwam uit uw antwoorden geen diepgaande reflectie naar boven. U komt niet verder dan te stellen dat u vreedzame relaties tussen mensen verkiest, zonder agressie: een terecht maar vrij banaal principe dat veel mensen, inclusief veel militairen, zullen onderschrijven. U stelt dat iedereen in het leven weleens situaties meemaakt waarin vreedzaam samenleven niet lukt of moeilijk is, maar dat u uw overtuiging maximaal probeert te volgen. U slaagt er echter niet in concrete voorbeelden geven van wat u precies bedoelt of welke situaties u zo al meegemaakt heeft. U vindt weliswaar dat Oekraïne het recht heeft om haar grondgebied te verdedigen, maar stelt dat het land alles verkeert aanpakt in haar streven naar Europese standaarden. U kan echter evenmin uitleggen wat u daarmee bedoelt. U komt uiteindelijk niet verder dan te herhalen dat u niet tevreden bent over het feit dat men wordt opgeroepen naar het leger, en stelt dat u een gewoon leven wilt: studeren en gaan werken (CGVS p. 9-11). Er dient te worden opgemerkt dat uw gewetensbezwaren niet blijken voort te komen uit een doorgedreven reflectie of een diepgewortelde afkeer van geweld die u desgevallend zou beletten om uw militaire dienstplicht te vervullen. Dat blijkt eens te meer wanneer u uitlegt niet de gewone legerdienst te vrezen, maar een mobilisatiegolf in het kader van de oorlog. U stelt enkel voor de huidige oorlog bang te zijn, en niet voor legerdienst, en haalt als enige bezwaar tegen een gewone legerdienst aan dat dat voor u gelijk staat aan anderhalf jaar van je leven weggooien (CGVS p. 15). Dergelijke uitspraak bevestigt dat u géén gewetensbezwaren heeft die het u absoluut onmogelijk zouden maken uw dienstplicht te vervullen. Er dient besloten te worden dat er bovendien niet kan geconcludeerd worden dat er bij u sprake is van een diepgewortelde overtuiging die de basis vormt voor een grondige vrees voor vervolging bij een hypothetische, toekomstige oproep voor militaire dienstplicht.

Tekenend voor het weinig gegronde karakter van uw verzoek is het feit dat u onaannemelijk laat internationale bescherming aanvraag en daarover bovendien volatiele verklaringen aflegde, hetgeen uw vrees nog verder relativeert en lijkt te bevestigen dat een vrees voor mobilisatie niet de reden was van uw vertrek uit Oekraïne. Zo vroeg u geen internationale bescherming bij uw binnenkomst in België, op 23 december 2018, maar verklaarde u integendeel dat u om toeristische redenen naar België gekomen was, en dat u in Luik een school wenste te zoeken om Frans te leren. Gezien uw reismotief onduidelijk was, werd beslist u vast te houden en terug te drijven. U aanvaardde de beslissing tot teruggrijving, en gaf zelfs aan zo snel mogelijk naar Kiev terug te willen keren (communicatie federale politie "onduidelijk reismotief", rubrieken 7, 9, 10). Op de IBZ-vragenlijst die diezelfde dag werd ingevuld verklaarde u expliciet geen redenen te hebben waarom u niet naar Oekraïne zou kunnen terugkeren (Vragenlijst grensprocedure IBZ). U stelde uw asielaanvraag uit tot het moment dat u naar het vliegtuig gebracht werd om naar Oekraïne terug te keren, wat de indruk doet ontstaan dat u enkel bescherming vroeg om uw teruggrijving te voorkomen.

Tijdens uw gehoor met het CGVS verklaarde u zelfs expliciet dat u niet naar België gekomen was om asiel te vragen. U stelt dat u wel weg wou van de oorlog, maar "in een andere vorm": door hier naar school te gaan. Nochtans sluit het een het ander niet uit: een opleiding starten kan immers ook als u ook als u wél de procedure voor internationale bescherming in gang zet. Bovendien stelde u doorheen uw CGVS-gehoor meerdere keren dat u en uw ouders specifiek vonden dat u moest vluchten van de oorlog, en wel "zo snel mogelijk"; de beslissing dat u moest vertrekken werd in alle haast genomen; u vreesde dat u vanaf uw 18de verjaardag een groot risico te lopen om gemobiliseerd te worden (CGVS p. 9, 11-12, 13). U beweert dus dat u wel degelijk vertrok met als doel u in veiligheid te brengen voor de oorlog, in wel zo snel mogelijk aangezien de situatie "maximaal geëscaleerd" was.

Rekening houdend daarmee is het zéker niet overtuigend dat u niet meteen internationale bescherming gevraagd heeft, of minstens gewag maakte van het feit dat u niet naar Oekraïne terug kon gaan. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat u bij uw aanhouding verklaard had dat u geen enkele reden had waarom u niet naar Oekraïne terug zou kunnen en dat u integendeel zo snel mogelijk naar Kiev terug wou, zegt u dat u niet wist waarover het ging en dat er door vertaalproblemen een misverstand ontstond. U verklaart dat u pas toen u al naar het vliegtuig gebracht werd om naar Oekraïne terug te keren, met uw vader belde, die u duidelijk maakte dat u een stommitieit had begaan en dat u asiel moest aanvragen. Nochtans blijkt dat het precies via een telefoongesprek met uw vader is dat uw eerste verklaringen werden afgenomen (en niet pas toen u naar het vliegtuig ging, zie communicatie federale politie "onduidelijk reismotief"). Redelijkerwijze kan dus worden gesteld dat u logischerwijze al op dat moment, eventueel op aandringen van uw vader, asiel had moeten aanvragen. De laattijdigheid van uw asielaanvraag roept dan ook ernstige vragen op over de oprechtheid van uw vrees.

Daarnaast verklaarde u dat het eigenlijk de bedoeling was geweest dat uw vader voor u ook een retourticket naar Oekraïne zou boeken (CGVS p. 6), waaruit blijkt dat u wel degelijk terug wou keren naar Oekraïne. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, stelt u enkel dat de oorspronkelijke plannen waren dat u in België op doorreis kerst en nieuw zou doorbrengen, en stelt u vervolgens dat u niet goed meer weet waarover u precies met uw vader had gesproken (CGVS p. 13). Dat verklaart geenszins waarom u en uw vader eigenlijk een retourticket naar Oekraïne hadden willen boeken. Het feit dat u volgens het oorspronkelijke plan klaarblijkelijk op gegeven moment naar Oekraïne terug zou keren, relativeert de ernst van uw vrees nog verder.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Soemy (provincie Soemy) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

Er dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Oekraïne een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw internationaal paspoort, Oekraïens paspoort en het uittreksel van uw paspoort vormen een aanwijzing van uw identiteit en herkomst, gegevens die momenteel niet ter discussie staan.

Uw schooldiploma's tonen aan dat u in Oekraïne een opleiding voltooide, maar dat werpt geen ander licht op de door u ingeroepen asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 9 februari 2019 aan dat *"het zogenaamd afwezig zijn van een diepgewortelde afkeer in de verklaringen uit hoofde van verzoeker berust op een louter subjectief gegeven".* Hij legt uit dat *"de diepgewortelde afkeer van verzoeker tegen een eventuele participatie aan een gewapend conflict in diens land van herkomst, voornamelijk berust op persoonlijke aspiraties en niet alleen een religieuze oorsprong kent",* alsook berust op het gevoel *"dat het ontnemen van een mensenleven slecht is, zowel vanuit gevoelsmatig als religieus oogpunt".* Volgens hem werd er bovendien *"te weinig ingegaan op het gegeven dat verzoeker is werkzaam geweest bij een lijkschouwer"* en op het feit *"dat zijn oma in diens armen is komen te overlijden".* Hij besluit dat er *"wel degelijk sprake is van diepgewortelde gewetensbezwaren in hoofde van verzoeker".*

Hij wijst op zijn *"bijzonder kwetsbaarheid"* gezien hij een jonge adolescent is. Volgens verzoeker houdt *"het gegeven dat een militaire dienstplicht enkel geldt voor Oekraïense Burgers tussen de 20 en de 26 jaar oud, weinig steek in de praktijk",* gezien hij niet alleen *"de gewone dienstplicht"* maar ook *"een algemene mobilisatie"* vreest. Hij benadrukt dat hij intussen bijna 19 jaar is en een oproeping dus plausibel en imminent is. Hij wijst erop *"dat men in Oekraïne in de praktijk bij mobilisatie van burgers namelijk veel jongere manschappen inzet"* en dat *"in de praktijk jonge mannen vanaf 18 jaar, indien zij hiertoe lichamelijk in staat zijn tenminste, opgeroepen [werden]".* Hij verwijst dienaangaande naar *"United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Ukraine: Military service, 1 May 2017".* Hij wijst er nog op *"dat Soemy, een stad is in volle risicozone"* en *"dat iedere burger mogelijks kan worden gemobiliseerd".*

Verzoeker herhaalt *"dat er wel degelijk een gevaar bestaat dat hij zou worden gedwongen zichzelf te bewapen".* Hij wijst op de dreiging vanwege de overheid tegen deserteurs, op de stelling van president Poroshenko *"dat er 1000 gerechtelijke dossiers wegens desertie door Oekraïense soldaten werden geopend",* op de wet van februari 2019 *"die desertie zwaarder mag straffen"* en op de terroristische aanslag van 18 januari 2019 in Soemy.

Hij meent *"dat er een reëel risico bestaat voor zowel de fysieke integriteit als het leven van verzoeker"* omdat hij *"een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kreeg om gevolg te geven aan zijn militaire dienstplicht".*

Verzoeker meent dat hij tevens een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan willekeurig geweld *"naar aanleiding van het niet aflatend gewapend conflict in Oekraïne".* Hij wijst op de schendingen van het staakt-het-vuren, op de dagelijkse beschietingen in het oosten van het land waar bijna 6000 slachtoffers zouden zijn gevallen en op de terroristische aanslag van 18 januari 2019 in Soemy. Hij voert aan dat zijn vrees om bewapend te worden bestaat *"uit de combinatie van leeftijd, profiel en risicogebied".*

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *"te vernietigen aangaande de weigering van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en de zaak terug te verwijzen naar het CGVS voor de toepassing van artikel 48/4, §2, c)".*

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Oekraïne uit vrees voor om opgeroepen te worden in het kader van de mobilisatie. Ter terechtzitting voegt verzoeker er aan toe dat er mogelijk een oorlog of burgeroorlog zal uitbreken in Oekraïne.

2.3.2. Vooreerst blijkt uit de informatie in het administratief dossier ("*COI Focus: Ukraine: Service militaire, service alternatif, situation actuelle*" van 18 september 2018) dat de legerdienst geldt voor Oekraïense burgers van 20 tot 26 jaar en dat enkel dienstplichtige mannen in aanmerking komen voor mobilisatie. Verzoeker werd geboren op 17 april 2000 en behoort niet tot dienstplichtige leeftijd. Hij riskeert bijgevolg evenmin gedwongen gemobiliseerd te worden bij zijn terugkeer naar zijn land.

2.3.3. Verzoekers beweringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat de leeftijd voor de dienstplicht in oorlogstijd verlaagd kan worden (notities, p. 4, 11), is louter hypothetisch en bovendien niet in lijn met de de-escalatie van het conflict in Oost-Oekraïne, de veranderende houding van de Oekraïne overheid tegenover mobilisatie en de professionalisering van het Oekraïense leger.

2.3.4. Uit de "*COI Focus: Ukraine: Etat du conflit armé dans l'Est après les accords de Minsk II*" van 20 mei 2016 volgt immers dat de aard en de intensiteit van het conflict in het oosten van Oekraïne sterk is geëvolueerd sinds het uitbreken van de vijandelijkheden in het voorjaar van 2014. Het op 12 februari 2015 afgesloten vredesakkoord van Minsk (Minsk II) voorzag een compleet staakt-het-vuren vanaf 15 februari 2016, met een terugtrekking van de zware wapens langs beide kanten en de creatie van een bufferzone. Sinds eind 2015, begin 2016 hebben de Minsk-akkoorden volgens verschillende bronnen geleid tot een significante vermindering van de vijandigheden in Oost-Oekraïne. Hoewel er sporadisch nog incidenten voorvallen, blijven die geïsoleerd en lokaal en kan er in het algemeen gesproken worden van een belangrijke de-escalatie van het conflict.

2.3.5. De "*COI Focus: Oekraïne: De mobilisatiecampagnes*" van 4 april 2018 geeft aan dat deze veranderde context een weerslag heeft op het beleid van de Oekraïense regering ten aanzien de (gedeeltelijke) mobilisatie van reservisten ter versterking van de Oekraïense strijdkrachten. Uit deze informatie blijkt dat er 6 mobilisatierondes werden gehouden sinds het begin van het conflict in 2014 tot medio 2015, dat de laatste mobilisatieronde afgesloten werd in augustus 2015 en dat in maart 2016 begonnen werd met de demobilisatie van de rekruten van de vierde ronde. Wat betreft een mogelijke nieuwe, zevende mobilisatieronde verklaarde de Oekraïense president Poroshenko, volgens deze informatie, op 16 april 2016 dat, indien er sprake zou zijn van een bijkomende mobilisatieronde, dit beperkt zou blijven tot één ronde in 2016. Hoewel militaire bronnen op 18 april 2016 aangaven dat een nieuwe mobilisatieronde van zo'n 5 000 à 10 000 reservisten "*wordt voorbereid*", kondigde president Poroshenko op 24 april 2016 aan dat een nieuwe mobilisatie voor onbepaalde tijd uitgesteld wordt. Dit zou voornamelijk zijn omwille van een aanzienlijke verhoging van het aantal personen dat zich als vrijwilliger voor de strijdkrachten opgeeft, gelet op de hogere salarissen.

Poroshenko verwees hierbij naar de voordelen van het gebruik van contractsoldaten en de Oekraïense autoriteiten hebben ook meermaals de wens uitgedrukt om het leger te professionaliseren en mobilisatie louter als “reserve” te gebruiken in geval van nood. Begin augustus 2016 kondigde de Oekraïense legerstaf aan dat hij afziet van de volgende mobilisatie en op 14 december 2016 stelde de president dat de mobilisatie “volledig stopgezet” was, wat werd herhaald in februari 2017. De COI Focus vermeldt dat geen berichten werden gevonden over een mogelijke hervatting van de mobilisatie.

2.3.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd “dat men in Oekraïne in de praktijk bij mobilisatie van burgers namelijk veel jongere manschappen inzet” en dat “in de praktijk jonge mannen vanaf 18 jaar, indien zij hiertoe lichamelijk in staat zijn tenminste, opgeroepen [werden]”, waarvoor verwezen wordt naar “United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Ukraine: Military service, 1 May 2017”, merkt de Raad immers op dat het hoofdstuk over mobilisatie gebaseerd is op bronnen van 2 mei 2014, 23 juli 2014, 15 januari 2015, 16 januari 2015, 1 juni 2015, 18 juni 2015, 24 september 2015, 6 februari 2016 en 4 oktober 2016. De gehanteerde informatie in dit rapport is aldus duidelijk minder actueel dan de geconsulteerde bronnen in de “COI Focus: Oekraïne: De mobilisatiecampagnes” van 4 april 2018, waar de situatie langer en recenter opgevolgd werd, wat in casu imperatief is voor de correctheid van de informatie. De verklaringen van president Poroshenko dateren van december 2016 en februari 2017 (p. 5).

2.3.7. Waar verzoeker aldus spreekt over “overtuigende geruchten” (“Er zijn enorm veel geruchten die er de ronde doen tussen de bevolking. En de geruchten worden heel overtuigend verspreid dus er is geen twijfel mogelijk. Ik zie ook wat er gebeurt, wat op de televisie wordt uitgezonden en wat op internet staat.”; notities, p. 8), kan de Raad enkel vaststellen dat deze roddels niet overeenstemmen met de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier en dat verzoeker zelf nalaat enige actuele andersluidende informatie voor te leggen. Ook de feitelijke ontwikkelingen in Oekraïne spreken deze geruchten tegen. De “COI Focus: Oekraïne: De mobilisatiecampagnes” van 4 april 2018 maakt bovendien melding van “valse berichten” over een zevende mobilisatiegolf die sinds november 2015 de ronde doet (p. 6).

2.3.8. Hoe dan ook blijft de vaststelling dat verzoeker, thans 18 jaar, niet dienstplichtig is en niet gemobiliseerd kan/zal worden. De stellingen in het verzoekschrift aangaande de dreiging vanwege de overheid tegen deserteurs, de “1000 gerechtelijke dossiers wegens desertie door Oekraïense soldaten” en de wet van februari 2019 “die desertie zwaarder mag straffen”, zijn dan ook niet dienstig. Verzoeker werd nog niet opgeroepen (notities, p. 9) en heeft dus niet gedeserteerd.

2.3.9. Ter terechtzitting stelt verwerende partij nog dat het verband van verzoekers asielrelaas met zijn tewerkstelling bij een begrafenisondernemer niet wordt duidelijk gemaakt. Tevens benadrukt verwerende partij dat de in het verzoekschrift gemaakte weblink met <https://eriktoonen.wordpress.com/tag/nato/page/2/>, niet langer actief is en uit onderzoek van het CGVS blijkt dat deze berichtgeving afkomstig is van een persoon met complottheorieën en doemdenken aanspoort. Verzoeker herhaalt dat er een oorlog kan uitbreken maar kan hierop verder geen dienstige reactie geven.

2.3.10. Dat verzoeker in werkelijkheid om andere persoonlijke migratieredenen naar België kwam, blijkt nog uit de vaststelling dat hij bij zijn binnenkomst in België, op 23 december 2018, niet om internationale bescherming verzocht, maar integendeel aangaf dat hij om toeristische redenen naar België was gekomen om school te lopen. Ondanks telefonisch contact met zijn vader, werden er geen elementen aangehaald die op een nood aan internationale bescherming zouden wijzen (communicatie federale politie “onduidelijk reismotief” 23 december 2018, rubrieken 7). Vervolgens aanvaardde verzoeker de beslissing tot terugdrijving, stelde hij zo snel mogelijk naar Kiev terug te willen gaan (communicatie federale politie “onduidelijk reismotief” 23 december 2018, rubrieken 10) en verklaarde hij expliciet geen redenen te hebben waarom hij niet naar Oekraïne zou kunnen terugkeren (vragenlijst grensprocedure IBZ 23 december 2018, vraag 8). Pas toen verzoeker op 24 december 2018 naar het vliegtuig werd gebracht wenste hij “asiel aan te vragen” (verslag aanvraag internationale bescherming 24 december 2018, relaas betrokkene). Een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming valt geenszins te verzoenen met zijn bewering Oekraïne in allerijl te hebben ontvlucht omwille van de escalerende (veiligheids)situatie (notities, p. 13). Verzoekers gedrag wijst er voorts op dat het verzoek enkel werd ingediend om een terugdrijving of verwijdering te verijdelen.

2.3.11. Dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker zich tijdens zijn persoonlijk onderhoud liet ontvallen dat hij reeds een internationaal paspoort had (uitgereikt 26 oktober 2018) omdat hij zijn vader in het Verenigd Koninkrijk (legaal) wilde bezoeken (*"Het reispas had ik al tegen die tijd, want ik was sowieso van plan om op legale wijze naar mijn vader te gaan."*; notities, p. 13), dat zijn oorspronkelijk plan was om kerst en nieuw in België door te brengen en dan door te reizen (*"Onze plannen waren oorspronkelijk dat ik kerst en nieuw hier zal doorbrengen, als doorreis zagezegd, en dat ik een plaats voor mijn studie zou zoeken."*; p. 13) en dat zijn vader eigenlijk van plan was hem een retourticket te kopen (notities, p. 6, 13). Op de Dienst Vreemdelingenzaken sprak verzoeker eveneens over het plan om zijn vader in België te ontmoeten en gezinshereniging te vragen (vragenlijst DVZ 10 januari 2019). Ook verzoekers stelling dat hij *"de procedure van gezinshereniging met [zijn] vader wil doorlopen"* (notities, p. 16), toen hem op het einde van zijn persoonlijk onderhoud gevraagd werd of hij nog iets wilde toevoegen, wijst in die richting.

2.3.12. De door verzoeker voorgelegde stukken - internationaal paspoort, Oekraïens paspoort, uittreksel van het Oekraïens paspoort en schooldiploma's - betreffen zijn identiteit, nationaliteit en diploma's, maar doen geen afbreuk aan voorgaande vaststelling omtrent zijn nood aan internationale bescherming.

2.3.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Soemy (provincie Soemy), Oekraïne, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van *"COI Focus: Oekraïne: Veiligheidssituatie Oekraïne uitgezonderd de Krim"* van 8 december 2017 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat er, behalve in de Donbas en de Krim, geen sprake is van militaire confrontaties of gevechtshandelingen in andere Oekraïense regio's, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

2.4.3. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar *"het niet aflatend gewapend conflict in Oekraïne"*, de schendingen van het staakt-het-vuren, de dagelijkse beschietingen in het oosten van het land waar bijna 6000 slachtoffers zouden zijn gevallen en de terroristische aanslag van 18 januari 2019 in Soemy, merkt de Raad op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*. Evenmin toont hij aan met enige objectieve elementen aan dat er in zijn hoofde een verhoogd risico op willekeurig geweld zou zijn omwille van *"de combinatie van leeftijd, profiel en risicogebied"*, zoals beweerd in het verzoekschrift.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK